

I.

Generál maďarské armády Imre de SUHAY:

„O výcviku německých parašutistů“.

Adolf Hitler má dvě rozdílné parašutistické armády. Každá má vlastní samostatnou organizaci, techniku a úkoly, což vzájemně rozlišuje obě dvě, jak v poslání tak ve způsobu použití.

Prvá se jmenuje „letecká pěchota“ a druhá „parašutisté“ („Fallschirmjäger“):

Letecká pěchota se skládá z čet o 25-36 mužích. Čety jsou vezeny v dopravních letadlech k určeným cílům. Seskakují po družstvech, aby vykonávali po přistání úkoly normální pěchoty. Letecká pěchota je určena pro operace za nepřátelskými liniemi, aby se zmocnila letišť, předmostí, útočila na části nepřítelů a tak připravila cestu pěchotě vlastní.

Parašutisté jsou cvičeni jinak, a to jako samostatní bojovníci.

Často spolupracují s leteckou pěchotou a účinkují jako její hlídky. Provádějí tyto úkoly: ničí mosty, rozrušují nepříteli jeho komunikační spoje, telefonní a telegrafní vedení. Parašutisté často pracují v malých skupinách a mají za úkol zmocnit se přistávacích ploch, neb je vyčistiti pro přistání letecké pěchoty.

SSSR byl průkopníkem v užití parašutistů. Za manévru Rudé armády v r. 1927 mladý ruský důstojník rozhodl se shodit 8 mužů s letadla s úkolem podniknouti útok na nepřátelské spoje v týlu. Proti všemu očekávání nejen, že těchto 8 mužů bezpečně přistálo, aniž byli zpozorováni, ale podařilo se jim vyhoditi důležité mosty v území drženém protivníkem, znepokojovati civilní obyvatelstvo v zázemí a podařilo se jim dokonce přinutiti silnějšího nepřítelů k ústupu z bodu velké důležitosti.

Neočekávaný úspěch tohoto pokusu přiměl ruský generální štáb v r. 1928 k vytvoření prvního parašutistického praporu. Dnes má SSSR značný počet divisí letecké pěchoty.

Skupina francouzských pozorovatelů radila francouzskému gen. štábu zavést tuto novou účinnou zbraň do francouzské armády. Francie podnikla několik pokusů s leteckou pěchotou, avšak Nejvyšší válečná rada rozhodla se upustit od této myšlenky jako nepraktické.

Německo velmi rychle přijalo tuto novou zbraň. Malé oddíly byly zkoušeny během španělské války a větší oddíly byly použity v polské kampani. Po prvé ve velkém měřítku bylo použito parašutistů při útoku na Holandsko.

Výcvik parašutistu vyžaduje zvláštní pozornosti. Mužstvo je vybíráno s velkou péčí z dobrovolníků. Dobrovolníci jsou nejdříve podrobeni vyčerpávajícím fyzickým a psychologickým zkouškám v říšském leteckém a lékařském institutu. Specialisté prohlížejí nervy a srdce. Dobrovolník je dán do tlakové komory, kde je zkoušeno jeho dýchací ústrojí. Množství přístrojů je použito, aby byl zjištěn jeho smysl pro fyzickou a psychickou rovnováhu. Dále zvláštní praktickou psychologickou zkouškou je zjišťován jeho smysl pro samostatnost a iniciativu, síla jeho vůle a houževnatost. Jestliže vše je nalezeno ve vzorném stavu, je dobrovolník odeslán k pěšímu pluku, kde je podroben výcviku normálního pěšáka.

Výcvik parašutisty se začíná cvičením přemetů, kotouli, točením do kola, den po dni, tisíckrát tak, aby si zvykl různým podmínkám a způsobům přistání. Jeho první skok je proveden s obyčejné desky, jejíž výška je stále zvětšována až do 12 stop. Pak započnou skoky se zvláštní věže o výšce asi 300 stop. Skáče se pomocí padáku, vedeného lanem. Mezitím dobrovolník provádí nečíslné množství letů, studuje fotografie, cizí jazyky, dopravní znamení a všechny možné případy, které mohou nastati při plnění jeho úkolu.

Po čtyřech týdnech intenzivního výcviku je připraven ke svému prvnímu seskoku padákem. Nejdříve je shozen s pomalu letícího letadla, s výše asi 4000 stop, pak s rychlejších letadel a menších výšek. Při seskocích běže stále se zvětšující množství výstroje. Na konci výcviku je schopen seskoku s plnou výstrojí a to: s automatickou pistolí, proviantem, elektr. svítilnou, polním náčiním, lupičským náčiním a někdy i s jízdním kolem.

Němečtí parašutisté ujišťovali, že skutečný seskok je mnohem lehčí, nežli jak vypadá zdola. Používá se vysoce kvalitních padáků, které jsou úplně bezpečné a spolehlivé. Jsou vyráběny z nejlepšího japonského hedvábí a stojí asi £ 250. Němci užívají dvou druhů padáků; jeden je automatický se šňůrou, připevňovanou na kostru letadla, která se přetrhne, jakmile je parašutista 14 stop pod

letadlem a padák se začne otvírat samočinně. Druhý typ otvírá si parašutista sám, zatažením za řemen, který je připevněn k opasku.

Když jde letecká pěchota do akce, vyskočí velitel jako první. Užívá padáku jasně zbarveného, a to proto, aby ho jeho podřízení mohli pozorovat a podle toho řídit svůj skok k místu, kde přistál. Parašutisté otvírají padáky raději později, aby zabránili snesení větrem od svého velitele. Němci otvírají padáky nejčastěji, až jsou jen 250 až 300 stop od země. Padák se otevře ve třech vteřinách a snáší se rychlostí 16,5 stopy za vteřinu.

Pisatel pozoroval zkušební seskok parašutisty s rychle letícího letadla s výšky 24.000 stop. Parašutista nesl soupravu vědeckých přístrojů, připevněných k tělu a měřících během seskoku rychlost a směr větru, tlak vzduchu a množství jiných důležitých činitelů. Bylo mu nařízeno otevřít padák co nejpozději, avšak při pádu pozorovat všechny přístroje. Bylo zjištěno, že padák si otevřel jen 250 stop nad zemí, přece však byl schopen věnovati plnou pozornost přístrojům. Přistál s absolutní jistotou, bez nejmenších fyzických potíží. Jediný pocit, který měl, bylo silné hučení v uších.

Německé parašutistické jednotky dosáhly některých překvapujících výsledků. Avšak jejich výsledky nesmějí být přeceněny. Jejich počáteční úspěchy byly dosaženy prvkem překvapení, vězícím v užití nové zbraně. Parašutisté jsou skutečně hodnotní jen proti civilnímu obyvatelstvu, které je buď neozbrojeno, anebo příliš postrašeno, než aby mohlo parašutisty zajmout. Proto se parašutisté vyhýbají obyčejně prostorům obsazeným vojskem, neboť pak mají malou možnost dosáhnout země živí v blízkosti nepřátelských vojáků.

Jestliže civilní obyvatelstvo je patřičně vycvičeno, je úspěch německých parašutistů velmi zmenšen.

„World Digest“.

II.

Major generál Rudého letectva
D. GRANDAL :

„O taktice německých parašutistů“.

Velitelství německého letectva upustilo dočasně od užití velkých parašutistických oddílů na východní frontě.

Němci užívají parašutistů výhradně na ničení komunikačních spojů a transportů za sovětskými liniemi. Ve snaze učiniti tyto oddíly pohyblivějšími, omezují jejich počet

na 10 až 30 mužů. Každý takový oddíl má několik ruský mluvících mužů a jsou v něm zařazeny i ženy.

Abyste tyto oddíly dostaly nepozorovaně za ruské linie, označují Němci svá dopravní letadla rudou hvězdou — znakem ruských vojenských letadel. Takový podvod je velmi neohrabaný, neboť je velmi těžko kamuflovati Junkers 52, který se nepodobá vůbec žádnému typu ruských letadel.

Parašutistické jednotky, zničené na sovětském území, byly vyzbrojeny těžkými a lehkými kulomety, 5 cm minomety, protitankovými puškami, ručními granáty a kulometnými pistolemi. Parašutisté byli oblečeni nejčastěji v civilních šatech, nebo ve stejno-krájích ruské armády. Ponejvíce přistávali v noci, a jejich letadla se vyhýbala zalidněným místům.

V prvních měsících války bylo civilní obyvatelstvo ve válečném pásmu pověřeno pozorovací službou proti výsadbám. To umožnilo armádě míti stálý dohled na velické území a rychle zjistiti přistávání oddílů.

Ve snaze zmenšiti co nejvíce čas, potřebný pro operace, shazovali Němci své oddíly co nejbližší cílům, jež zamýšleli zničit. To vyžadovalo rychlou preventivní akci. Když se Němcům podařilo úspěšně přistát, aniž byli pozorováni, vyslali na hlavní silnici pátrače, oblečené v civilních šatech a s dobrou znalostí ruštiny. Ti měli za úkol vésti hlavní skupinu parašutistů k jejich cíli. Jeden z těchto pátračů byl chycen za liniemi na středním úseku. Byl speciálně vycvičen pro činnost na sovětském území a před příchodem do SSSR strávil 9 měsíců ve výcvikové škole.

Za bojů v Holandsku a Belgii německé parašutistické jednotky byly často shozeny přímo do prostoru mezi nepřátelské jednotky s rozkazem tyto jednotky demoralisovat. V SSSR pokusili se Němci jen jednou o tuto činnost a to na začátku července na severozápadním úseku. V prvních 14 dnech bojů německé velitelství shodilo na sovětské území desítky malých parašutistických jednotek. Větší množství jich bylo zničeno dříve, než měli čas něco podniknout. Neúspěch byl tak zřejmý, že Němci upustili od této taktiky a přešli k organizování větších oddílů. Několik jich bylo posláno na sovětské území, všechny do těsné blízkosti sovětských linií. Tyto oddíly byly složeny z několika set mužů, vyzbrojených rychlými tanky, obrněnými auty, kulomety velké ráže a horskými děly.

Němci pokusili se vyložit je za bojů v okolí Jarceva v září 1941, avšak utrpěli porážky a proto hned na počátku upustili od tohoto

způsobu boje. Nejčastěji posílali skupiny parašutistů-pátračů za sovětské linie společně s velkými oddíly letecké pěchoty. Za boje v červenci m. r. na středním úseku vyložili dva oddíly blízko železniční stanice, každý o 300 mužích s malým oddílem pátračů, složeným ze dvou družstev. Pátrači měli za úkol uvolnit cestu pro německé jednotky do města D. Jeden sovětský prapor odřízl jejich cestu a zničil je.

Zvláštní byly německé pokusy o přistání velikých oddílů, nesených hydroaviony. Byly provedeny v lesnaté krajině, oplývající jezery. Hydroaviony přistály na jezere a jednotky byly dovezeny na břeh nepřekotitelnými čluny. Vyzbrojeny byly automatickými zbraněmi a dotovány množstvím trhavin. Pokusily se zničit důležitý objekt, ale byly včas zjištěny.

Ve válce proti Sovětskému Svazu se taktika, užitá německými parašutisty a leteckou pěchotou, setkala s úplným nezdarem. To vysvětluje, proč Němci, kteří tak často užívali parašutistů v prvním období války, nepokračovali v těchto operacích již v takové míře v dalších měsících.

„Strategy and Tactics of the Soviet-German War“.

III.

Shrňme-li poznatky z obou článků a vezmeme-li rovněž v úvahu zkušenosti z použití parašutistů a letecké pěchoty v Holandsku, ve Francii a na Krétě, zjistíme, že parašutistické jednotky a letecká pěchota měly úspěchy na základě zcela výjimečných situací.

Má-li mít letecká pěchota význam, musí být užitá za určitých předpokladů, kdy možno očekávat při uvážení všech činitelů její úspěch. Aby letecká pěchota měla úspěch, je nutno, aby byla použita :

- 1/ s překvapením,
- 2/ ve vhodné situaci na místě užití, která :
 - a/ je již dána,
 - b/ neb musí být připravena,
- 3/ s leteckou převahou nad nepřítelem,
- 4/ za souběžné práce a časově plánované akce s pozemními jednotkami,
- 5/ aby byla dostatečně silná a vyzbrojená.

Překvapení.

Jako jeden z hlavních činitelů úspěchu má v tom případě dvojnásobnou platnost, neboť, má-li nepřítel možnost protipřípravy, jest akce již ve svém zárodku odsouzena k zániku.

V Holandsku byl skvělý úspěch parašutistů a letecké pěchoty dosažen jednak

absolutním a neočekávaným překvapením a proto neprovedením příprav a opatření proti tomuto druhu boje : nepostavením hlásné služby, neorganizováním a neozbrojením civilního obyvatelstva a nedostatkem záloh vůbec a zvláště záloh speciálních, rychlých jednotek, určených proti těmto akcím.

Ve Francii měli parašutisté úspěch pro celkovou demoralisaci, jak civilního obyvatelstva tak i vojenských jednotek a absolutní desorganizaci zázemí a téměř šilený strach z Němce. Tam musila mít úspěch seběmenší skupina parašutistů. Je znám případ, že několik německých motocyklistů zajalo celý francouzský prapor pěchoty.

Na Krétě akce parašutistu se zdařila pro nedostatečné počty anglického letectva a nepřipravenost Kréty v obraně. Útok parašutistů na korintský most na Krétě je klasičkou akcí násilného vyložení, při níž bylo využito vhodné situace, a útok byl připraven nejdříve leteckým bombardováním, palbou palubních zbraní, kulometů a kanonů. Pak bylo rychle vyloženo 2000 parašutistů, kteří během 2 minut byli schopni akce a zahájili kulometnou palbu.

Ve válce německo-ruské nedosáhli parašutisté ani letecká pěchota vynikajících úspěchů, neboť obě dvě strany tuto zbraň znaly a učinily rovněž opatření proti ní.

Vhodná situace na místě užití.

Není-li dána samotným vývojem situace — viz Francii, Holandsko a Krétu — je nutno potom vhodnou situaci připravit v prostoru, kde je zamýšleno vysazení letecké pěchoty. Přípravy pozůstávají z přípravy psychologické a vojenské.

Přípravy psychologické : Šíření paniky a demoralisace civilního obyvatelstva a vojenských jednotek. Prostředky k tomu vhodné jsou agenti a pátá kolona, kteří šíří klamně a panické zprávy, bombardování civilního obyvatelstva, sabotážní akce a podobně.

Přípravy vojenské : Připravení akce vlastními agenty a pátou kolonou, jako : vyhledávání a upravování prostoru pro výsadky a jich vytyčování, přerušení komunikačních spojů, telefonu, silnic a železnic, bombardování a sabotáže.

Letecká převaha.

Akce musí být zajištěna aspoň časovou převahou v prostoru akce, hlavně po dobu transportu jednotek a aspoň po dobu zásobování, když snad není možno zajistit převahu po celou dobu akce.

8/192
Souběžná akce s pozemními jednotkami.

Akce letecké pěchoty musí být sladěna a podporována postupem a činností pozemních jednotek tak, aby se vzájemně doplňovaly a jedna využívala úspěchu druhé.

Užití dostatečně vyzbrojené a silné jednotky.

Jednotka letecké pěchoty musí být tak silná a tak vyzbrojená, aby měla naději, že splní svůj úkol, měla možnost se bránit po potřebnou dobu proti nepříteli a proti jeho bojovým prostředkům. Je proto nutno, aby byla vyzbrojena na prvním místě protitan-
kovými zbraněmi, tanky, minomety a dělostřelectvem.

Na druhé straně vidíme, že úspěch parašutistů a letecké pěchoty můžeme značně omezit anebo úplně zničit vhodnými opatřeními jako :

a/ vybudováním husté sítě hlásné služby,

- b/ morální přípravou civilního obyvatelstva,
- c/ vojenskou přípravou civilního obyvatelstva a jeho vyzbrojením,
- d/ vybudováním překážek v zázemí proti přistání,
- e/ rozdělením území na obranné celky,
- f/ postavením rychlých, speciálních jednotek proti parašutistům a letecké pěchotě na způsob našich pohotovostních oddílů proti záškodníkům a revoltě německého obyvatelstva,
- g/ střežením a připravením obrany přistávacích ploch, letišť a důležitých míst, a to jak obrany PL tak i pozemní,
- h/ dostatečnými zálohami.

Bude-li obrana proti parašutistům a letecké pěchotě plánovitě připravena podle hořejších zásad, pak, nebude-li úspěch těchto jednotek úplně vyloučen, aspoň jejich podnik bude pro nepřítele tak nákladný, že jeho provedení bude pro něj spíše porážkou než úspěchem.

Podle „Schweizerische Militärzeitung“.

Přiblížení operace.

8. května byl stanoven začátek operací na 5 hod. 35 minut (4.33 hodin středoevropského času) na den 10. května.

Úmysl německého velení :

1) Vyrazit do předu s hlavním úsilím na levém křídle a prolomit na jih Sambre, aby spojenci byli napadeni na svém pravém křídle. Cílem německého průlomu je dosáhnouti pobřeží kanálu La Manche, po prolovení prodloužené linie Maginotovy u Sedanu.

2) Získati novou základnu v prostoru mezi Sommou a Aisnou a provést nový průlom na Seině ve směru na Le Havre.

3) Dosáhnouti švýcarských hranic za plateau Langres.

4) Proniknouti až do Bordeaux podél pobřeží Atlantiku.

Rozdělení úloh. — Tři skupiny armád.

Na pravo : Skupina armád „B“ von Bocka.

Postupné cíle od ústí Mosely až k Severnímu moři — průlom hraničních opevnění, obsazení Holandska, získání Antverp a posice na Dyle.

4. armáda Klugeho, 6. armáda Reichenaua, 9. armáda Strausse, v záloze 18. armáda Küchlera.

Velký průlom 1940

Střed : Skupina armád „A“ von Rundstedta se svým levým křídlem silně soustředěným pronikne masivem proti Meuse a vynutí si průchod v úseku Namur — Carignan. Obrněné divise zaútočí v úseku Sedan, aby, opíraje se o Aisnu a Sommu, pronikly a dostihly moře. Skupina armád Rundstedtových má současně za úkol zneškodnit všechny útoky vycházející z jihu.

2. armáda : von Weichs, 12. armáda : von List, 16. armáda : von Busch.

Na levo : Skupina armád „C“ von Leeba, od švýcarské hranice až po Moselu. 1. armáda : von Witzleben, 7. armáda : von Dolmann.

Obrněné jednotky : Velitelé leteckých armád Sperrle, Kesselring, velitelé letectva Graner, Keller, Lörzer, Greiner, Richthofen. Velitelé obrany proti letectvu Weise a Desslach.

Úkoly letectva.

- a) Zničení bojového letectva nepřítele.
- b) Přímá podpora bojujícím jednotkám.
- c) Zničení organizace nepřátelského velení a dopravy.
- d) Rozvrácení morálky a odporu nepřítele.
- e) Shazování jednotek parašutistů na předem určených bodech.